
УДК 353**Шашко В.О.***кандидат економічних наук, доцент,**доцент кафедри менеджменту**Донбаська державна машинобудівна академія*

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙ В СТРАТЕГІЧНОМУ УПРАВЛІННІ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ПІДХОДУ

У територіальному управлінні відбуваються перетворення, спрямовані на його адаптацію до змін, що відбуваються в зовнішньому середовищі, зокрема шляхом децентралізації управління [1].

Через повномасштабну війну державна регіональна політика потребує повного переосмислення: нова типологія територій, новий підхід до податкового регулювання та стратегій громад, зміни в адміністративно-територіальному устрої. В цих умовах ключовою компетенцією, що забезпечує конкурентоспроможність територій та країни в цілому, є сильний і життєздатний організаційний потенціал тих територій, яких не торкнулася війна. Є спільна позиція з Мінрегіоном, Асоціацією Міст України, що тепер в Україні буде 4 типи територій [2]: тимчасово окуповані території; території, де відбуваються бойові дії; опорні території – там, де спокійно, але при цьому вони надають першу допомогу тим територіям, де є бойові дії; території глибоко тилу – найбезпечніші області, куди переселилося найбільше населення, куди відбувається релокація підприємств. Це регіони, котрі тепер генеруватимуть основу економіки та мають стати основою для економічного стрибка.

Відбуваються глобальні зміни в бізнес-привабливості територій України. Очевидно, що погіршуються позиції північно-східних та південних регіонів, де відбувалися/відбуваються бойові дії, водночас західні регіони мають протилежну тенденцію. Фактором успіху сучасного територіального стратегічного управління має стати його адресний характер, орієнтація на клієнта, якому буде цікавим певний регіон.

Змінюється і сам мотив конкуренції території — від перемоги над конкурентом (наявність «зовнішнього суперника») до «догляду» споживача (клієнта). Отже змінюється вектор маркетингу території

— від завоювання відносної частки ринку до створення систем забезпечення абсолютного задоволення клієнта.

Головна відмінність полягає у цільовій функції управління.

Інноваційний підхід відрізняється від традиційного більшою невизначеністю змісту, меншою зарегульованістю, відсутністю деталізованого плану дій, гнучкістю. На основі суміщення цих двох підходів з'являється можливість формування моделі адаптивного управління, більш гнучкої та креативної, що бере до уваги зміни зовнішнього середовища та ризику. Для реалізації практично адаптивної моделі управління необхідні вироблення і використання системних інновацій. Під останніми розуміється комплексне системне рішення, орієнтоване на перетворення організаційної моделі, структури та характеру функціонування об'єкта управління і створює передумови для активізації інноваційного процесу.

Системна інновація сприймається як умова появи лінійних інновацій. Модернізація території на основі системної інновації може здійснюватися на основі двох підходів: виявлення ключової компетенції території та її розвиток; модернізація території на основі диференціації за рахунок розвитку базових умов та вибору великої кількості напрямів спеціалізації.

Стадії процесу управління:

I. Комплексний та структурний аналіз: виявлення та оцінка факторів територіального потенціалу (інфраструктура, фактори виробництва, люди, імідж...).

II. Аналіз ринку та позиціонування: визначення цільових ринків та їх характеристик, клієнтів території (інвестори, виробництва, корпоративні центри, жителі, туристи, торговельні компанії, банки...).

III. Формування найбільш привабливих комбінацій факторів потенціалу території для кожної групи клієнтів: інвестори, виробництва, корпоративні центри, торговельні компанії, туристи. Кожна комбінація – інноваційний комплекс заходів по створенню цінностей для клієнтів.

IV. Диференційований план дій.

V. Впровадження мережевих структур управління та делегування повноважень по реалізації плану.

Пропонована модель стратегічного управління територією на основі маркетингового підходу дозволяє найповніше задовольнити потреби клієнтських груп та передбачає інноваційний підхід до

стратегічного управління територіальним розвитком. В даному випадку елементами системної інновації на території будуть:

1) позиціонування території, визначення ринкових ніш, у яких можлива найповніша реалізація конкурентних переваг, формування привабливого іміджу;

2) створення факторів привабливості для існуючих та потенційних клієнтів території;

3) формування каналів розподілу та постачання територіальних продуктів та послуг в ефективній та доступній формі;

4) адаптація та вдосконалення внутрішньої управлінської, економічної, територіальної структури відповідно до вимог нової моделі;

5) маркетинг привабливих та корисних якостей даної території з метою інформування клієнтів про її переваги.

Список використаних джерел:

1. *Все про децентралізацію (бюджетну, земельну та інше) у ... [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agropolit.com/blog/503-yak-viyna-zminit-regionalnu-politiku-v-ukrayini-detsentralizatsiya-gromadi-podatki-ekonomika>*

2. *Все про децентралізацію (бюджетну, земельну та інше) у ... [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agropolit.com/blog/503-yak-viyna-zminit-regionalnu-politiku-v-ukrayini-detsentralizatsiya-gromadi-podatki-ekonomika>*